

Sygn. akt VIII C 231/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lutego 2023 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Małgorzata Sosińska-Halbina

Protokolant: st. sekr. sąd. Dorota Piasek

po rozpoznaniu w dniu 8 lutego 2023 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa P. M., G. L.

przeciwko (...) Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powódki P. M. kwotę 6.937,50 zł (sześć tysięcy dziewięćset trzydzieści siedem złotych pięćdziesiąt groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwot:

- 5.330 zł (pięć tysięcy trzysta trzydzieści złotych) od dnia 5 listopada 2021 roku do dnia zapłaty,

- 1.300 zł (jeden tysiąc trzysta złotych) od dnia 20 grudnia 2022 roku do dnia zapłaty,

- 307,50 zł (trzysta siedem złotych pięćdziesiąt groszy) od dnia 17 maja 2022 roku do dnia zapłaty;

2. zasądza od pozwanego (...) Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz pozwanego G. L. kwotę 6.937,50 zł (sześć tysięcy dziewięćset trzydzieści siedem złotych pięćdziesiąt groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwot:

- 5.330 zł (pięć tysięcy trzysta trzydzieści złotych) od dnia 5 listopada 2021 roku do dnia zapłaty,

- 1.300 zł (jeden tysiąc trzysta złotych) od dnia 20 grudnia 2022 roku do dnia zapłaty,

- 307,50 zł (trzysta siedem złotych pięćdziesiąt groszy) od dnia 17 maja 2022 roku do dnia zapłaty;

3. oddala powództwo w pozostałym zakresie roszczenia odsetkowego;

4. zasądza od pozwanego (...) Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powodów P. M. i G. L. kwotę 3.567 zł (trzy tysiące pięćset sześćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

5. nakazuje pobrać od pozwanego (...) Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwotę 340,24 zł (trzysta czterdzieści złotych dwadzieścia cztery grosze) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych;

6. nakazuje zwrócić powodom P. M. i G. L. ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwotę 50 zł (pięćdziesiąt złotych) tytułem nadpłaconej części opłaty sądowej od rozszerzonej części powództwa.

UZASADNIENIE

W dniu 18 marca 2022 roku powodowie P. M. i G. L., reprezentowani przez zawodowego pełnomocnika, wytoczyli przeciwko (...) S.A. w W. powództwo o zasądzenie kwoty 5.000 zł tytułem części odszkodowania za uszkodzenie pojazdu marki A. (...) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia

2 czerwca 2021 roku do dnia zapłaty oraz kwoty 615 zł tytułem zwrotu kosztów prywatnej ekspertyzy z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty. Ponadto wniesli o zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu pełnomocnik wskazał, że w dniu 2 maja 2021 roku miało miejsce zdarzenie, w wyniku którego uszkodzony został należący do powodów samochód marki A. (...) o nr rej. (...). Szkada została zgłoszona pozwanemu

z ubezpieczenia AC, który przyjął odpowiedzialność z jej tytułu i wypłacił odszkodowanie w łącznej kwocie 20.940 zł, która jednak nie jest wystarczająca do naprawienia szkody. Pozwany zakwalifikował szkodę jako całkowitą oraz ustalił wartość pojazdu nieuszkodzonego na kwotę 42.430 zł. Jednocześnie zgodnie z uzyskaną przez powodów opinią wartość pozostałości wynosi 8.500 zł, co przy uwzględnieniu wypłaconej przez ubezpieczyciela sumy daje kwotę

12.990 zł. Pełnomocnik wyjaśnił ponadto, że z tytułu zlecenia prywatnej ekspertyzy powodowie ponieśli wydatek w wysokości 615 zł.

W piśmie procesowym z dnia 14 kwietnia 2022 roku pełnomocnik powodów uzupełniająco wskazał, że wnosi o zasądzenie na rzecz każdego z powodów kwot po 2.500 zł oraz 307,50 zł z ustawowymi odsetkami jak w pozwie.

(pozew k. 6-7v., pismo procesowe k. 44)

W odpowiedzi na pozew strona pozwana, reprezentowana przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powodów solidarnie kosztów procesu. W uzasadnieniu pełnomocnik wskazał, że pozwany ustalił wartość rynkową samochodu A. na kwotę 40.100 zł, natomiast wartość pozostałości na kwotę 18.660 zł ustaloną w drodze aukcji internetowej. Wypłacona powodom suma została wyliczona w sposób prawidłowy i w adekwatnej wysokości do zaistniałej szkody. Pełnomocnik przypomniał, że w przypadku ubezpieczenia AC to warunki umowy determinują wysokość odszkodowania. Jednocześnie zakwestionował roszczenie z tytułu zwrotu kosztów prywatnej ekspertyzy, jako nie pozostające w związku przyczynowym ze zdarzeniem szkodowym.

(odpowiedź na pozew k. 52-56)

W toku procesu stanowiska stron nie uległy zmianie. Po wydaniu uzupełniającej opinii przez biegłego sądowego powodowie rozszerzyli powództwo o kwotę 13.260 zł

i wniesli o zasądzenie na swoją rzecz tytułem uzupełniającego odszkodowania kwot po 6.630 zł z odsetkami jak w pozwie.

(pismo procesowe k. 140-141, k. 180-180v., k. 185-186, k. 193-194)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 2 maja 2021 roku nieznanymi sprawcami uszkodzili należący do powodów samochód marki A. (...) o nr rej. (...). W dacie zdarzenia powodów łączyła

z pozwanym Towarzystwem (...) umowa ubezpieczenia przedmiotowego pojazdu m.in. w zakresie autocasco. W polisie wybrano wariant ubezpieczenia „warsztat”, zmienną wartość pojazdu, a samą wartość pojazdu oznaczono na kwotę 46.000 zł. Umowa przewidywała udział własny w wysokości 500 zł.

Zgodnie z postanowieniami OWU AC, suma ubezpieczenia pojazdu równa się jego wartości ustalonej w dniu złożenia wniosku o ubezpieczenie i stanowi maksymalną wysokość odszkodowania, jaka może zostać wypłacona za szkodę (pkt 42 i 43).

W przypadku szkody całkowitej i zmiennej wartości pojazdu, odszkodowanie ustala się na podstawie wartości pojazdu w dniu wystąpienia szkody – w stanie sprzed szkody – na podstawie (...)Eksperta, przy czym wartość pojazdu jest pomniejszana o wartość pozostałości (pkt 91). Pozostałości pojazdu zostały zdefiniowane, jako części pojazdu, które po szkodzie mają wartość handlową. Wartość ta była obliczana na podstawie (...)Eksperta na dzień ustalania wysokości odszkodowania (pkt 122.19). Szkada całkowita zachodziła w przypadku uszkodzenia lub zniszczenia pojazdu w takim stopniu, że koszty jego naprawy przekraczają 70% jego wartości bezpośrednio przed szkodą. Wartość pojazdu bezpośrednio przed szkodą wyceniana była w (...)Ekspercie (pkt 122.22).

(postanowienie o umorzeniu dochodzenia k. 13, polisa k. 14-15, OWU AC k. 16-23, okoliczności bezsporne)

Przedmiotowa szkoda została zgłoszona pozwanemu, który wdrożył postępowanie likwidacyjne. W jego toku ustalił, że wartość rynkowa pojazdu A. na datę szkody wynosiła 42.430 zł, natomiast wartość pozostałości 27.360 zł. Jednocześnie koszty naprawy przedmiotowego auta oszacowano na kwotę 33.579,95 zł, a więc przekraczającą 70% jego wartości. Wobec powyższego ubezpieczyciel zakwalifikował szkodę, jako całkowitą.

Decyzją z dnia 26 maja 2021 roku pozwany poinformował powoda o przyznaniu odszkodowania w wysokości 13.717,98 zł. Po uwzględnieniu udziału własnego (500 zł) do wypłaty przeznaczono sumę 13.217,98 zł. Następnie, decyzją z dnia 5 lipca 2021 roku powód został powiadomiony o dopłacie kwoty 852,02 zł.

Nie zgadzając się ze sporządzoną wyceną powodowie zlecieli wydanie prywatnej ekspertyzy. Na jej gruncie koszt naprawy samochodu A. wyliczono na kwotę 82.886,10 zł. Wartość rynkowa pojazdu została oznaczona na 40.100 zł, natomiast wartość pozostałości na 8.500 zł.

Z powyższego tytułu powodowie ponieśli wydatek w wysokości 615 zł.

(arkusz ustalenia wartości pojazdu k. 26-26v., k. 33-33v., wycena k. 27-29v., k. 31-32v., faktura k. 30, kalkulacja naprawy k. 34-37, z akt szkody: decyzje ubezpieczeniowe; okoliczności bezsporne)

W dniu 28 października 2021 roku powodowie wezwali pozwanego do zapłaty w terminie 7 dni kwoty 17.030 zł tytułem uzupełniającego odszkodowania. W odpowiedzi, w decyzji z dnia 24 listopada 2021 roku pozwany poinformował o dopłacie odszkodowania w wysokości 6.370 zł. Wskazał, że wartość rynkowa pojazdu została ustalona na kwotę 40.100 zł brutto, zaś wartość pozostałości na kwotę 18.660 zł. Tę ostatnią pozwany ustalił na podstawie ceny za wrak, jaką uzyskał w drodze aukcji internetowej.

(wezwanie do zapłaty k. 11, wydruk wiadomości email k. 12, decyzja k. 24-25, okoliczności bezsporne)

Koszt naprawy samochodu A. (...) na częściach nowych i oryginalnych, przy stawce za rbg 130 zł netto, wyniósłby 121.979,38 zł brutto. Uwzględnienie w naprawie potrącenia wartości części oryginalnych na poziomie 35% oraz stawki za rbg 60 zł netto obniżyłoby koszt naprawy do kwoty 78.147,53 zł.

Wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym na dzień szkody wg katalogu (...)

-Ekspert mogła wynosić 43.800 zł brutto, natomiast wartość pozostałości pojazdu wyliczona zgodnie z zasadami przewidzianymi w OWU AC (tj. w oparciu o notowania w/w katalogu) mogła wynosić około 9.100 zł brutto.

Wysokość szkody powodów, po uwzględnieniu udziału własnego – 500 zł, wynosi 34.200 zł brutto.

Zgodnie z Instrukcją Określania Wartości Pojazdu, ujemne korekty wynikające z napraw samochodów starszych niż 6 lat powinny być stosowane w przypadkach ujawnionych wad tych napraw lub ich niskiej jakości. Zaleca się stosować korektę

z tytułu wcześniejszych napraw w granicach od minus 15% do plus 5%.

Z uwagi na wiek przedmiotowego pojazdu – 10 lat, brak było podstaw do uwzględnienia w wycenie jego wartości ujemnej korekty z tytułu wcześniejszych napraw, brak jest bowiem dowodów na ich niewłaściwe wykonanie.

(pisemna opinia biegłego sądowego k. 90-104, pisemna uzupełniająca opinia biegłego sądowego k. 166-169, ustna uzupełniająca opinia biegłego sądowego – elektroniczny protokół rozprawy z dnia 8 lutego 2023 roku)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których wiarygodność nie była podważana przez strony. Za podstawę ustalenia stanu faktycznego Sąd przyjął ponadto opinię biegłego sądowego K. K.. Oceniając opinię biegłego Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania zawartych w jej treści wniosków, opinia ta była bowiem rzetelna, jasna, logiczna oraz w sposób wyczerpujący objaśniająca budzące wątpliwości kwestie. Opinia ta w pełni odnosiła się do zagadnień będących jej przedmiotem, wnioski biegłego nie budzą przy tym wątpliwości w świetle zasad wiedzy oraz doświadczenia życiowego, a jednocześnie opinia została sporządzona w sposób umożliwiający prześledzenie - z punktu widzenia zasad wiedzy, doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania - analizy przez biegłego zagadnień będących jej przedmiotem. Wydając opinię biegły oparł się na zgromadzonym w aktach sprawy materiale dowodowym, w tym na dokumentacji sporządzonej w toku procesu likwidacji szkody. W opinii uzupełniającej biegły odniósł się do zarzutów sformułowanych przez stronę pozwaną, a dotyczących braku uwzględnienia przy wyliczaniu wartości pojazdu korekty z tytułu wcześniejszych napraw. I tak biegły wyjaśnił, że samochód A. (...) był w dacie szkody samochodem 10-letnim, zgodnie zaś z instrukcją określania wartości pojazdów przedmiotowa korekta znajduje zastosowanie w stosunku do pojazdów użytkowanych krócej niż 6 lat, a do pojazdów starszych wyłącznie wówczas, gdy wykazane zostaną wady wcześniejszych napraw. Taka okoliczność zaś zdaniem biegłego w sprawie nie miała miejsca. Biegły dodał, że większość aut użytkowanych przez kilka lat ma za sobą mniejsze lub większe naprawy, przy czym im dłużej samochód jest użytkowany tym większe prawdopodobieństwo wystąpienia szkody i koniecznych napraw, który to fakt przywołana instrukcja uwzględnia. Jednocześnie ponieważ naprawy przywracające stan poprzedni, wykonywane zgodnie z technologią producenta pojazdu, mogą nawet nie pozostawić widocznych śladów, instrukcja nakazuje stosować ujemną korektę z ich tytułu tylko za naprawy wykonane niewłaściwie. W ustnej opinii uzupełniającej biegły zwrócił uwagę, że pomiary powłoki lakierniczej przedstawione przez pozwanego świadczą co najwyżej o naprawach lakierniczych. Zaznaczył przy tym, że grubość lakieru nie jest parametrem jakościowych. Wręcz przeciwnie, im lakier grubszy tym lepszy dla użytkownika, stanowi bowiem lepszą barierę ochronną. Powtórzył ponadto, że w przedmiotowej szkodzie brak jest danych o naprawie pojazdu w sposób niefachowy, a także o widocznych śladach napraw, wobec czego forsowana przez pozwanego ujemna korekta z tytułu wcześniejszych napraw na poziomie 3% nie znajduje żadnego uzasadnienia.

Ostatecznie opinia nie była kwestionowana przez strony postępowania.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne i zasługiwało na uwzględnienie w całości w zakresie należności głównej oraz częściowo w zakresie odsetek.

W niniejszej sprawie znajdują zastosowanie przepisy Kodeksu cywilnego, w tym w szczególności o umowie ubezpieczenia (art. 805 i następne k.c.) oraz postanowienia zawartej strony umowy ubezpieczenia autocasco wraz z ogólnymi warunkami ubezpieczenia AC.

W myśl przepisu art. 805 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego

w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Przy ubezpieczeniu majątkowym świadczenie zakładu ubezpieczeń polega w szczególności na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego

w umowie wypadku (art. 805 § 2 k.c.).

W przedmiotowej sprawie bezspornym między stronami był fakt zaistnienia zdarzenia, w wyniku którego doszło do uszkodzenia samochodu marki A. (...), stanowiącego współwłasność powodów, jak również okoliczność, że w jego dacie posiadali oni ubezpieczenie autocasco w pozwanym Towarzystwie (...). Przedmiotem sporu nie była zatem zasada odpowiedzialności pozwanego za przedmiotową szkodę. Strony były również zgodne co do tego, że zaistniała szkoda miała całkowity charakter, koszt naprawy przedmiotowego pojazdu znacznie przekraczał bowiem jego wartość w dacie szkody. Przypomnienia wymaga w tym miejscu, że zgodnie z OWU AC, szkoda całkowita zachodziła już w przypadku, gdy wartość szkody przekraczała 70% wartości pojazdu w stanie nieuszkodzonym. Tym samym na gruncie każdego z wyliczeń złożonych do akt sprawy (tj. przez powodów, pozwanego oraz biegłego) zachodził przypadek szkody całkowitej.

Zgodnie z łączącą strony umową ubezpieczenia, należne odszkodowanie z tytułu szkody całkowitej stanowiło różnicę pomiędzy wartością pojazdu nieuszkodzonego a wartością pozostałości, przy czym obie te wartości były wyliczane w oparciu o system (...)Ekspert. W konsekwencji wyliczoną ostatecznie przez pozwanego w toku likwidacji szkody wartość pozostałości na poziomie 18.660 zł uznać należy za nieprawidłową, kwota ta została bowiem ustalona w drodze aukcji internetowej, nie zaś w oparciu o notowania w/w systemu, a zatem sprzecznie z postanowieniami OWU a to te jak wskazała sama strona pozwana w odpowiedzi na pozew wiążą strony. Na okoliczność wysokości szkody w pojeździe A. został dopuszczony dowód z opinii biegłego sądowego. W wydanej opinii biegły wskazał, że wg katalogu (...)Ekspert wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym na dzień szkody mogła wynosić 43.800 zł brutto, natomiast wartość pozostałości pojazdu - około 9.100 zł brutto. Uwzględniając zatem postanowienia pkt 91 OWU AC, a także oznaczony w polisie udział własny (500 zł), wysokość szkody powodów wynosi 34.200 zł brutto. Wyjaśnienia wymaga w tym miejscu, że opinia biegłego nie była kwestionowana przez stronę powodową, natomiast pozwany podważył jedynie brak uwzględnienia w wycenie wartości pojazdu w stanie sprzed szkody ujemnej korekty z tytułu wcześniejszych napraw. Zarzut ten okazał się jednak chybiony. Przypomnieć należy, że zgodnie z Instrukcją Określania Wartości Pojazdu, ujemne korekty wynikające z napraw samochodów starszych niż 6 lat powinny być stosowane w przypadkach ujawnionych war tych napraw lub ich niskiej jakości. Innymi słowy sam fakt naprawy danego pojazdu nie oznacza jeszcze, że z jej tytułu winna być naliczona stosowna korekta. Jak wyjaśnił bowiem biegły w opinii uzupełniającej, system (...)Ekspert uwzględnia okoliczność, że z biegiem czasu rośnie ryzyko zaistnienia szkody i koniecznych napraw. Jednocześnie, z uwagi na to, że naprawa zgodna z technologią producenta pojazdu może nawet nie pozostawić śladów, instrukcja ogranicza stosowanie spornej korekty do przypadków wymienionych w jej treści. W realiach niniejszej sprawy pozwany winien zatem wykazać, że wcześniejsze naprawy samochodu A. (...) zostały przeprowadzone w nieprawidłowy sposób, bądź też pozostawiły po sobie ślady, jeśli z tego faktu chciał wywodzić dla siebie korzystne skutki prawne (art. 6 k.c., art. 232 k.p.c.). Powinności, o której mowa, pozwany nawet nie starał się sprostować, w poczet materiału dowodowego nie został bowiem złożony jakikolwiek dowód świadczący o nieprawidłowej naprawie pojazdu powodów. Wprawdzie pozwany załączył pomiar powłoki lakierniczej przedmiotowego samochodu, to jednak przesądza on wyłącznie o naprawie lakierniczej. Jednocześnie, jak wyjaśnił biegły, grubość lakieru nie tylko nie jest parametrem jakościowym, ale ponadto im jest większa, tym korzystniejsza dla użytkownika. Wskazuje na to sama logika – grubszy lakier lepiej chroni auto. Finalnie zwrócić należy uwagę, że OWU AC precyzyjnie regulują kwestię wyliczania zarówno wartości pojazdu w stanie nieuszkodzonym, jak i wartości pozostałości. Skoro więc te winny być wyliczone zgodnie z systemem (...)Ekspert to nie sposób przyjąć, jak usiłuje to czynić pozwany, że system ten należy stosować wybiórczo, tj. z pominięciem zasad dotyczących poszczególnych korekt.

Skoro zatem wysokość szkody w pojeździe marki A. (...) wynosi 34.200 zł, a pozwany na etapie przedsądowym wypłacił odszkodowanie w wysokości 20.940 zł (kwota uwzględniająca udział własny), wysokość należnego powodom uzupełniającego odszkodowania kształtuje się poziomie 13.260 zł brutto.

W przedmiotowej sprawie powodowie dochodzili także zapłaty kwoty 615 zł tytułem poniesionych kosztów związanych ze zleceniem prywatnej ekspertyzy, które to żądanie Sąd uznał za zasadne.

Jak wyjaśnił Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 31 stycznia 2013 roku (I ACa 1011/12, L.; por. także uchwała SN z dnia 18 maja 2004 roku, III CZP 24/04, OSNC 2005/7-8/117), odszkodowanie przysługujące z umowy ubezpieczenia majątkowego może - stosownie do okoliczności sprawy - obejmować także koszty ekspertyzy. Pojęcie szkody ubezpieczeniowej jest tożsame z pojęciem szkody zawartym w art. 361 k.c. W skład takiej szkody wchodzi wydatki i koszty związane ze zdarzeniem wywołującym szkodę. Ocena, czy poniesione koszty ekspertyzy sporządzonej w postępowaniu przedsądowym są objęte odszkodowaniem przysługującym od ubezpieczyciela, musi być dokonana przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności sprawy, a w szczególności uzależniona od ustalenia, czy zachodzi normalny związek przyczynowy pomiędzy poniesieniem tego wydatku a wypadkiem, oraz czy poniesienie tego kosztu było obiektywnie uzasadnione.

Wskazać wreszcie należy, że dopuszczalność roszczenia dotyczącego zwrotu kosztów prywatnej ekspertyzy w przypadku umów AC została przyjęta w orzecznictwie sądów powszechnych (por. m.in. wyrok SO w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 25 marca 2021 roku, II Ca 760/20, L.; wyrok SO w Poznaniu z dnia 1 lutego 2019 roku, XVIII C 934/17, L.; wyrok SO w Łodzi z dnia 20 lipca 2018 roku, XIII Ga 617/18, L.).

Roszczenie to znajduje oparcie w przepisie art. 471 k.c., zgodnie z treścią którego, dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Strony łączyła umowa i pozwany odpowiada za jej wykonanie w trybie reżimu odpowiedzialności kontraktowej. Pozwany miał obowiązek tak samodzielnego przeprowadzenia postępowania likwidacyjnego, jak i prawidłowego wyliczenia wysokości świadczenia z tytułu szkody spowodowanej wypadkiem ubezpieczeniowym.

W niniejszej sprawie nie może budzić wątpliwości, że zlecenie przez powodów wykonania prywatnej ekspertyzy jawiło się jako w pełni zasadne, kosztorys sporządzony przez pozwanego był bowiem zaniżony. Tym samym prywatna opinia pozwoliła powodom ustalić ten fakt i w konsekwencji przyczyniła się do podjęcia przez nich decyzji o wytoczeniu powództwa (gdyby powodowie otrzymali kosztorys na kwotę tożsamą bądź niższą od wypłaconej to z pozwem by nie wystąpili).

Porównując opinię biegłego sądowego wydaną w niniejszej sprawie i określone przez ubezpieczyciela pierwotnie świadczenie było oczywiste, że ubezpieczyciel nie sprostął obowiązkom wynikającym z umowy w zakresie wyliczenia wysokości szkody i znacznie zaniżył wysokość wyliczonego i wypłaconego odszkodowania. Ponieważ obowiązek wyliczenia prawidłowego odszkodowania spoczywał na pozwanym, a ten nie sprostął tym obowiązkom, ponosi on odpowiedzialność z tytułu nienależytego wykonania umowy na podstawie art. 471 k.c. i powinien zwrócić powodom koszty z tego tytułu poniesione. Koszty poniesione przez stronę powodową z tytułu zlecenia sporządzenia prywatnego kosztorysu naprawy nie są wprawdzie objęte ochroną ubezpieczeniową na podstawie dobrowolnej umowy ubezpieczenia AC jednak zastosowanie w tej części roszczenia znajdował cytowany wyżej art. 471 k.c. Podstawą faktyczną jego zastosowania było natomiast – jak już wyżej wskazano - nienależyte wykonanie obowiązków umownych w zakresie ustalenia i wypłaty świadczenia umownego.

Sam fakt, że należne stronie powodowej odszkodowanie mogło być ustalone w toku procesu w oparciu o wyliczenia przez biegłego sądowego nie pozbawia powodów roszczenia odszkodowawczego związanego z prywatną opinią skoro doszło do znacznego zaniżenia, wypłaconego przez pozwaną na etapie postępowania likwidacyjnego, odszkodowania. Wydatek na prywatną opinię biegłego pozostawał w adekwatnym związku przyczynowym z nienależytym wykonaniem zobowiązania przez pozwanego (por. wyrok SO w Poznaniu, sygn. XV Ca 1401/19 z dn. 21.01.2020r.).

Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził od pozwanego na rzecz każdego z powodów kwoty po: 1) 5.330 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 5 listopada 2021 roku do dnia zapłaty, 2) 1.300 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 20 grudnia 2022 roku do dnia zapłaty, 3) 307,50 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 17 maja 2022 roku do dnia zapłaty. W pozostałym zakresie roszczenia odsetkowego pozew podlegał oddaleniu.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie przepisu art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociaż by opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie. Natomiast zgodnie z treścią art. 817 § 1 i § 2 k.c., ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku, gdyby jednak wyjaśnienie w powyższym terminie okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności ubezpieczyciela albo wysokości świadczenia okazało się niemożliwe, świadczenie powinno być spełnione

w ciągu 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe. Jednakże bezsporną część świadczenia ubezpieczyciel powinien spełnić w terminie przewidzianym w § 1. Godzi się ponadto przypomnieć, że zobowiązanie z tytułu odszkodowania ma charakter bezterminowy, przekształcenie go w zobowiązanie terminowe następuje zaś w drodze wezwania wierzyciela skierowanego do dłużnika do spełnienia świadczenia. W niniejszej sprawie powodowie wezwali pozwanego do zapłaty w terminie 7 dni uzupełniającego odszkodowania w wysokości 17.030 zł w dniu 28 października 2021 roku, pozwany pozostawał zatem w zwłoce ze spełnieniem tego świadczenia od dnia 5 listopada 2021 roku. Odsetki od kwot po 5.330 zł (kwota 6.370 zł została wypłacona przez pozwanego decyzją z dnia 24 listopada 2021 roku i w jej zakresie powodowie nie występowali z roszczeniem odsetkowym; jednocześnie 2 x 5.330 zł + 6.370 zł daje kwotę z wezwania) Sąd zasądził zatem od tej daty, zaś od kwot po 1.300 zł od dnia 20 grudnia 2022 roku, to jest od następnego dnia po dniu doręczenia pisma procesowego z rozszerzeniem powództwa, tj. od dnia 20 grudnia 2022 roku. Z kolei odsetki od kwot po 307,50 zł składających się na koszt prywatnej ekspertyzy Sąd zasądził natomiast od dnia po dacie doręczenia pozwanemu odpisu pozwu – dopiero z chwilą otrzymania pozwu pozwany powziął wiedzę o tym żądaniu.

O obowiązku zwrotu kosztów procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 100 zd. 2 k.p.c. Powodowie wygrał spór niemal w całości ulegając wyłącznie

w niewielkiej części roszczenia odsetkowego, byli zatem uprawnieni żądać zwrotu całości poniesionych w sprawie kosztów. Te obejmowały opłatę sądową od pozwu

– 400 zł i od rozszerzonej części powództwa – 350 zł, wynagrodzenie zawodowego pełnomocnika w stawce minimalnej

– 1.800 zł, opłatę skarbową od pełnomocnictwa

– 17 zł oraz wykorzystaną zaliczkę na bieglego – 1.000 zł. Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powodów kwotę 3.567 zł tytułem zwrotu kosztów procesu

W oparciu o art. 98 k.p.c. w zw. z art. 100 zd. 2 k.p.c. w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwotę 340,24 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sąd nakazał nadto zwrócić powodom ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwotę 50 zł tytułem nadpłaconej części opłaty sądowej od rozszerzonej części powództwa